

at det maatte komme Unglen til Gode, saa at der meget snart igjen maa komme en Mængde Mal. Jeg kunde altsaa — støttet herpaa maasse — jeg siger kun maasse, — finde Grund til at beskytte, hvad jeg vil kalde de stedlige Fiskere, men en endnu større og vægtigere Grund, i det Mindste i mine Dine, til at beskytte de stedlige Fiskere, turde være at søge deri, at deres Redskaber ere udsatte for at blive tilintetgjorte, borttagne og ødelagte ved den forcerede Fischen, der finder Sted ved disse Baad. Det er, efter hvad Kommissionen og Andre oplyse, om Matten, at Fiskeriet med disse Baad drives med Fordel, man overfarer store Strækninger, og nu er det jo let at forstaa, at en stor Del Fremmede, som komme til og fiske —, det er navnlig over de Fremmede man klager — om Matten ikke kunne se de stedlige Fiskeres Redskaber, selv om de ville slaane dem, saa at der tilføies de stedlige Fiskere et stort Tab paa deres Giendom, som for dem i deres smaa Forhold mange Gange kan være uerskatteligt. Uden at der egentlig kan være Tale om nogen Giendomsret, forekommer det mig dog, at de stedlige Fiskere, som for deres eget og mange Gange for deres Forsædres Vedkommende ere vante til paa et bestemt Vandareal at søge Næring, for tjente den fornødne Beskyttelse. Det er, det tilstaar jeg, min Anskuelse.

Som et Hovedresultat kan jeg altsaa fremsætte min Anskuelse derhen, at jeg tror, at den Mening er rigtig, som principielt gaar ud fra, at Havets Rigdom er uidskømmeligt, at der altsaa fra det Synspunkt ikke er nogen Grund til at optræde, som Kommissionen siger, hæmmende, indskrænkende, forebyggende, men at man tværtimod maa gaa den Vej, at opmuntre Befolkningen til paa forskjellige Maader, dels ved Redskaber, dels paa anden Maade at tage saa meget af Havets Rigdom, som de kunne overkomme, men at det paa den anden Side er muligt, at dette Princip noget maa modificeres med Hensyn til indelukkede Bunde og specielt med Hensyn til Beskyttelse af de stedlige Fiskeres Ret og af deres Redskaber.

Holstein: Jeg skal være enig med den ærede foregaaende Taler i, at det vistnok er nødvendigt, at der fra Statsmagtens Side foretages Skridt til at regulere Fiskeriet og træffe beskyttende Foranstaltninger. Det tror jeg vistnok, at Enhver vil indrømme; men jeg tror ogsaa, at det mere og mere og navnlig i de Nar, i hvilke denne Lov har været Gjenstand for Behandling saavel i Kommissionen som paa forskjellig anden Maade og ligeledes i Landsstinget, er blevet klart for Folk, at man har været for ivrig i at forlange en egentlig strengt gennemført Beskyttelse paa dette Omraade, og at Stejningen ikke blot blandt Fiskerne, men ogsaa blandt Folk, som have interesseret sig for, og som have Sagkundskab

til disse Forhold, er slaaet noget om, navnlig efterat man har modtaget Kommissionens Betænkning; thi denne, som bærer Spor af at være skreven af, eller i al Fald, at der har været Medarbejdere til den blandt Folk, der praktisk ere kjendte med Fiskeriet, bærer i temmelig ringe Grad Spor af, at der ogsaa har været Videnskabsmænd tilstede i Kommissionen, der kjende til Fiskenes Natur, og den er i statistisk Henseende, forekommer det mig, overordentlig tynd. Deraf er Følgen bleven, at den første Skraet, man havde for, at Fiskeriet skulde gaae fuldstændigt til Grunde, der som der ikke blev taget meget haardt fat, har tabt sig noget og vistnok er vejen for en Jølelse af, at man ikke behøver fuldt saa meget at indskrænke Friheden eller at gaa fuldt saa strengt frem, som her foreslaaet. Denne Anskuelse er man gaaet mere over til ved at læse Kommissionens Betænkning, thi derefter bliver man tilbøielig til at mene, at der mangler statistiske og videnskabelige Oplysninger, der ere stærke nok til fuldstændig at begrunde de overordentlig stærke Forbud, der ere foreslaaede af Kommissionen. Dette gjælder dels med Hensyn til det først omtalte Forbud mod Anvendelse af Slæbebaad overalt paa dansk Søterritorium, dels med Hensyn til Forbudet i Lovforslagets § 6, hvorefter Malebaad ikke maa bruges i aabent Hav uden 300 Favne fra Land; men det gjælder navnlig ogsaa med Hensyn til den Bestemmelse, som i Henhold til Kommissionens Forslag er optaget i Lovforslaget angaaende Fjordfiskeriet, og det gjælder i ganske særlig Grad nu, mere end hvis Loven var udkommen for nogle Nar tilbage; thi det kan ikke negtes, at for en 6—7 Nar siden var Fiskeriet gaaet saa lidt frem, navnlig i Fjordene, og Brugten af Redskaber havde dengang været saa stillestaaende, og var det endnu, at et saadant Forbud ikke vilde have grebet saaledes ind og have medført en saadan Fortræd, som det i dette Dieblit vil gjøre. Det varede temmelig længe, inden Kommissionen blev nedsat; den brugte som enhver anden Kommission nogen Tid til at arbejde i, og saa kom endelig Lovforslaget; derefter gik nogen Tid med dets Behandling i det andet Thing, og i disse Nar blev Befolkningen bekendt med de nye Redskaber. Mene have ved Konkurrencen set sig tvungne til at anskaffe dem, og jeg tror, at det i de fleste Fjorde er Tilfældet, at Fiskere enten selv eller ved Sammenfud have skaffet sig saadanne Redskaber, som ere forbudte ved denne Lov, navnlig Malebaad. Følgen deraf vil, naar nu en Lov som denne kommer ud, blive, at de Fiskere, som saaledes, dels tvungne dertil, dels benægede af Erfaringen have skaffet sig de nye Redskaber, komme til at staa med kostbare Redskaber, der ingen Nytte ere til. At det vækker og maa vække fuldstændig begrundet Misforstaaelse, tror jeg ikke, der kan være nogen Tvivl om; det er en Ulempe, som dels er en Følge af, at Lovforslaget er